

1.

SLÄKTMÖTET 12-14 juni 1981.

Under hör- och synbara uttryck för återseendets glädje samlades fredagskvällen den 12 juni ett 80-tal medlemmar av Hermelinska släkten i de rymliga konferenslokalerna på Vikinglinjens kolossala färja Sally. Resans mål var Åbo, där 1981 års släkthemöte skulle äga rum. En hjärtlig välkomsthälsning av Måns och en välkomstskål var den trevliga upptakten till samvaron.

Vid ankomsten till Åbo på lördag morgon, hann vi lagom installera oss på det eleganta Hotell Marina Palace, innan bussar förde oss på en kort rundtur genom staden. Tiden var knapp och den unga guiden, som inte ville undanhålla oss några fakta, försökte att med ett snabbt tal ersätta tidsbristen. Men vad man hann inhämta om denna märkliga stad var tillräckligt för att väcka intresset och en förhoppning att kanske vid ett framtida tillfälle närmare få lära känna den.

Dagens, ja kanske hela resans höjdpunkt, var besöket på Wijks Säteri, en gång - åren 1763-1773 - fideikommiss i Samuel Gustaf ~~sk~~ Hermelins ägo. Gården, belägen på Kimitihalvön söder om Åbo äges nu av *förstället* Erik Reinius, och det var tack vare de fleråriga vänskapsförbindelserna mellan Thorsvifamiljen och familjen Reinius som Måns förskaffat släkthemötesdeltagarna den *stora* ~~mycket~~ förmånen att inte bara få besöka utan även bjudas på lunch på Wijk.

Under bussresan ut berättade Andrea om Riksrådet Carl, som 1767-1769 var kansler för Åbo Universitet, och gav samtidigt med sakkunskap och medryckande berättarglädje den historiska bakgrunden i Sverige och Finland.

Vid framkomsten till Wijk mottogs vi av Marina och Erik Reinius, som omgivna av sin familj stod uppe på sekelskiftesverandan. När Erik Reinius på sin vällydande finlandssvenska hjärtligt hälsade sin 80-hövdade gästskara välkommen, erfor man en varm känsla att här mötas av den legendariska finländska gästfriheten. Och när vi sedan tog plats vid lunchborden, alla prydda med de härligaste rosor, och serverade oss utsökta rätter från ständigt påfyllda fat, då fylldes hjärtat av beundran och tacksamhet över denna gränslösa frikostighet.

2.

Allas varma tack framfördes av Måns, som överlämnade en tackgåva och blommor.

Motvilligt lämnade vi Wijk och dess charmerande värdfolk och återvände till Åbo i lagom tid för att hinna kläda oss fina till högtidsmiddagen med dans i hotellets stora sal. Det blev en festlig och glad avslutning på en händelserik dag. En liten detalj kan nämnas. Såsom dessert serverades en för de flesta gästerna förut okänd delikatess: frytata tranbär med varm kolasås à la russe.

På söndag f.m. anträdde återresan på vår Viking Sally. Där ägde årsmötet rum. Efter avslutade förhandlingar tackade Ingeborg å alla deltagarnas vägnar Måns och den övriga styrelsen för ett i varje detalj välordnat och lyckat möte. Det måste ha krävts mycken tankemöda, otaliga telefonsamtal och sammankomster för att planera och förverkliga ett så stort arrangerat arrangemang.

Hemresan och lunchen ombord gav f.ö. god tid till fortsatt samvaro. Ständigt såg man olika grupper och konstellationer bildas, upplösas och bildas på nytt. En båtresa visade sig vara det idealiska färd-sättet för att träffa gamla bekanta och lära känna nya släktingar.

Vid framkomsten till Stockholm vid 8-tiden på kvällen skiljdes vi från varandra glada och tacksamma över två upplevelsefyllda minnesrika dagar.

Falun i augusti 1981

Ingeborg Hermelin